

paaføres en Moder de største uforskyldte Lidelser, og der kan, hjemlet af den raadende Retspraksis, ske Overgreb, der ogsaa vil indvirke skadeligt paa Børnenes Udvikling og Lykke. I dette Forhold ligger der den stærkeste Tilskyndelse til at faa en Reform indført i den gældende Ægteskabslovgivning.

De nye Bestemmelser, »Dansk Kvinde-samfund«s ovennævnte Udvalg har udarbejdet et Udkast til, gaar i sit Hovedprincip ud paa at bringe Ligestillethed mellem Manden og Kvinden ind i Ægteskabslovgivningen.

Derfor foreslaas det gennemgaaende at erstatte »Mand« og »Hustru« med »Ægtefælle«, saaledes at enhver Bestemmelse gøres gensidig, og at enhver Rettighed og enhver Forpligtelse, forsaavidt Forudsætningerne iøvrigt er de samme, kommer til at gælde lige saa vel for den ene som for den anden af de to Parter i Ægteskabet.

Til Udkastets enkelte Paragrafer tillader vi os endvidere at gøre følgende Bemærkninger:

Til Kapitel I § 1: Naar der ved § 2 i Loven af 27. Maj d. A. om nogle Forandringer i Kvindens Retsstilling er aabnet Kvinderne samme Adgang som Mændene til at blive beskikket til Værger eller til Kuratorer, maa der ogsaa være Mulighed for, at en Hustru kan blive beskikket til at indtage en saadan Stilling overfor sin ufuldmyndige Mand. En anden Sag er, at denne Adgang, bortset fra de Tilfælde, hvor Manden bliver umyndiggjort, ikke vil være synderlig praktisk.

Til § 2: Naar den bestaaende Lovgivning tillægger Manden den almindelige Raadighed over Fællesboet, motiveres dette med, at han ved sin Erhvervsvirksomhed forsørger Familien, og at denne Erhvervsvirksomhed vilde lammes, hvis han ikke havde fri Raadighed. Det er imidlertid klart, at denne Betragtning i hvert Fald ikke kan føre til en absolut Regel om Mandens Raadighed. Hvor der saaledes ikke er Spørgsmaal om Udbytte af egentlig Erhvervsvirksomhed, men om Arv eller Gave til en af Ægtefællerne, finder Betragtningen ingen Anvendelse, og der lader sig da ikke anføre nogen som helst Grund til, at ikke ogsaa Hustruen, naar hun iøvrigt er erklæret fuldmyndig, skulde kunne raade frit over saadanne Aktiver. Og naar Hustruen driver Erhvervsvirksomhed og der-

ved bidrager til Familiens Forsørgelse, fører ganske de samme Grunde, som i Almindelighed har motiveret Mandens Raadighed, til at tillægge hende Raadigheden over, hvad hun saaledes fortjener. Ved den gældende Lovs § 27 er der ogsaa tillagt den gifte Kvinde fri Raadighed over hendes Selveverv. Men denne Bestemmelse er dog bl. a. indskrænket til de Tilfælde, hvor hendes Virksomhed ikke grundes eller vedligeholdes væsentlig ved Fællesboets Midler. En saadan Begrænsning kan imidlertid ikke opretholdes, idet Mandens Raadighed jo ikke udelukkes, fordi han anvender Fællesboets Midler til sin Erhvervsvirksomhed, og det da ligesaa lidt bør gælde med Hensyn til Hustruen, der jo har samme Ret til de fælles Midler som Manden.

Selve den Grundtanke, som ligger bagved den nuværende Ordning, fører da naturlig til altid at tillægge den Ægtefælle, — ligegyldigt om det er Manden eller Hustruen — fra hvem den paagældende Del af Fællesboet hidrører, hvad enten det nu er ved Arv, Gave eller som Udbytte af egentligt Erhverv, Raadigheden derover. Har de begge været sammen om at fortjene det, maa hver af dem have fri Raadighed derover. Det maa dog hertil kræves, at de driver Forretningsvirksomheden sammen som en Slags Kompagnoner, f. Eks. naar Hustruen sammen med Manden driver en lille Butikshandel; derimod vil det, hvis Manden er Grosserer, ikke være tilstrækkeligt for at tillægge hende Medraaden, at hun fører Bøgerne paa hans Kontor, idet her hendes Virksomhed maa betragtes som underordnet i Forhold til Mandens som den ledende.

Man vil maaske nære Betænkelighed ved en saadan Ordning paa Grund af den Usikkerhed overfor Omverdenen, som den formentlig vil medføre. Men denne vil i Virkeligheden ikke blive synderlig større end de i Nutiden meget hyppige Tilfælde, hvor der ved Ægtepagt er etableret fuldstændigt Særeje mellem Ægtefællerne, og hvor det ogsaa vil kunne være meget vanskeligt at afgøre, hvad hver Ægtefælle som Ejer har Raadighed over. Ganske vist skal der finde Tinglæsning af en saadan Ægtepagt Sted, men dette forhindrer dog ikke, at mange faktisk indlader sig med Ægtefællerne uden at kende noget nærmere til det økonomiske Forhold imellem dem, og paa den anden Side vil netop den